

GS 369

Jungfrulifwet.

Motstånd till

Ungkarblifwet.

Af en

Sticka.

Stockholm,
Elmön och Granbergs Tryckeri, 1828.
Hömet af Storlögden och Sälbrinken.

433

Jag Unglarln hårt sitt lif berömma;
Och ägta mannen derom dömma,
Men, Glicka! sällast är ditt lif,
Och derför alltid ogift blif.
Då jag ser hustrur pinas, plågas,
Jag säger, fast jag icke frågas,
Att Jungfrulifwet sällast är. :;

Att ha en man väl bra kan vara,
Men hwilken vill derför ansvara,
Att han, som fordom war vår slaf,
Ej sina boior kastar af,
Som Man kanske tyrann han blifwer,
Sag derför som mitt walspråk skrifwer:
Att Jungfrulifwet sällast är. :||

Nu är jag ung, man stön mig kallar,
Och unga Brudarns blod det swallar,
Men inom mig jag hör en röst:
"Gdd icke ormen wid ditt bröst!"
En häftig eld best snart utbrinner,
Och glömda Watan sig påminner:
Att Jungfrulifwet sällast är. :||

Jag är ej döpt med namnet Sara,
Men gifter jag mig bör så vara,
Att åt Ers Öfwerlägsenhet,
Sag blir Ers Underdånighet.
Min pligt, som Wata, jag nog känner,
Men än jag sjunger mina wänner:
Att Jungfrulifwet sällast är. :||

Må Ungtarna om sin frihet sjunga;
Wi Glickor styras dock hans tunga,
Och melodien honom ge,
Fastän han sielf det ej kan se.
Wi låtsas lyda, men befalla,
Och der före wi sjunga alla:
Att Jungfrulifwet sällast är. :||

För mig nu många figurera,
Som gift, de blefwo kanske flera,
Och kunde hända par depot,
Sag också togo mitt parti.
Ett sådant Mannen då fördömmar;
Men Hustrun ej så lätt förklarar.
Att Jungfrulifwet sällast är. :;

Med suckar, böner, Udolf tigger,
Och för Mathildas fötter ligger,
Och om en enda kyss blott ber. —
Hon ger den och — kanske än mer:
Hon hela hjertat honom skänker —
Men då hon icke derpå tänker,
Att Jungfrulifwet sällast är. :;

Förtjusningen en stund väl råder,
Men knappt till weckans slut sig sträcker
Hon blir hans hustru, han dess man,
Men begge ledsna wid hwarann.
Och när hans troldshet hon finner,
Med smärta hon sig då påminner:
Att Jungfrulifwet sällast är. :;

Sa, låra Ungkarl följ du nycken,
Den lyckas ej i alla stycken,
Och då en gång du Måka fått,
Ditt öde sjelf du förespått,
Revange wet qvinnan nog att taga;
Sjung se'n, om det dig kan behaga:
Att Ungkarlslifwet sällast är. :;
